

bliver altsaa 278 Ansøgere tilbage. Af disse ere 24 fødte i Hertugdømmerne efter 1864, 157 ere fødte i Sverige, 64 i Tyskland og de øvrige i andre Lande. Af Ansøgerne ere 66 over 60 Aar gamle, og 62 i en Alder af 50—60 Aar. 151 maa antages at være Haandværkere, 41 Arbejdsmand og Tjender, 16 handlende og 70 i andre Livsstillinger. Af Ansøgerne opholde 154, altsaa over Halvdelen, sig i Kjøbenhavn, 68 paa Landet og 46 i Kjøbstæderne. Af samtlige 278 Ansøgere have kun 37 fast Ejendom til Dels af meget ringe Værdi. — Udvalgets Flertal har fremdeles, i Righed med, hvad der ogsaa udtales i Betænkningen i Fjor, ikke ringe Betænkelse ved det store Omfang, som disse Indfødsretslove i de senere Aar have faaet. Dette Indfødsretslovsforflag omfatter vel ikke saa mange som i Fjor, men dog et meget betydeligt Antal. Udvalget skal imidlertid ikke komme ind paa denne mere almindelige Side af Sagen, idet man villig erkender, at den højtærede Indenrigsminister overensstemmende med den Begæring, vi stillede til ham i Fjor, har gjort sit til at fremskaffe saa paalidelige og nøjagtige Oplysninger om Ansøgernes Kvalifikation, som vel efter Omstændighederne kunde opnaas. Der er nemlig fra Indenrigsministeren udkommet et Cirkulære af 25de April s. A., hvori vedkommende kommunale Myndigheder opfordres til ved deres Paategning paa Ansøgningerne udtrykkelig at udtale, hvorvidt de paagældende have er næret sig uden Understøttelse fra det offentlige Side, og om i det hele taget deres Wandel har været saaledes, at de maa siges at have erhvervet deres Medborgeres Agtelse. Mere mener Udvalget ikke, at der, som Sagen foreligger, kunde forlanges, og det er ogsaa iagttaget af samtlige kommunale Myndigheder. En Undtagelse gør dog i alt Fald i formel Henseende Kjøbenhavns samlede Magistrat, som i sine paategnede Erklæringer paa de paagældende Andragender udtaler, at Magistraten finder den paagældende „egnet til at erholde Indfødsret“. Udvalget betvivler nu ikke, at denne Erklæring støtter sig til efter Omstændighederne endogsaa meget indgaaende Underfølgelser om de paagældendes Forhold, og jeg erkender, at Banstælligheden ved at faa de fornødne Oplysninger paa Grund af det

store Antal, der findes her i Kjøbenhavn, selvfølgelig er overordentlig stor. Udvalget kan dog ikke undlade at henlede Opmærksomheden paa, at de fleste af de foreliggende Ansøgninger fra Kjøbenhavn ikke indeholde stort andet end rent schematiske Oplysninger, som ere afgivne af „Retshjælperen for ubemidlede“ og ere ledsagede af Attester, hvis Underskrivere til Dels ere i meget ubefendte Stillinger, og om hvis Troværdighed der ikke siges andet, end at den paagældende Politiasistent ikke ved noget, der svækker Troværdigheden. Som jeg allerede har fremhævet, har det særlige Banstælligheder for Kjøbenhavns samlede Magistrat at komme Sagen meget nærmere; men ønskeligt vilde det dog være, om en nærmere Underfølgelse ogsaa der kunde finde Sted, og skulde Resultatet af en saadan Underfølgelse blive, at Magistraten ikke saa sig i Stand til at afgive en lignende Erklæring som den, de øvrige kommunale Myndigheder afgive, vilde Udvalget ikke anse det for nogen stor Skade, om Antallet af dem, der for Kjøbenhavns Vedkommende fik Indfødsret, derved blev noget mindre. Jeg bemærker endnu, at det Cirkulære, jeg nys omtalte, ikke er rettet til Kjøbenhavns samlede Magistrat, og at Magistraten som Følge deraf kun har holdt sig i det hidtil iagttagne Spor med Hensyn til Afgivelsen af sine Erklæringer.

Et mere almindeligt Spørgsmaal, som vi ogsaa optog ved Sagens Behandling i Fjor, var Spørgsmaalet om de paagældende Ansøgers Oplysning af Børnepligten. Opmærksomheden blev den Gang henledt paa, at ifølge den gældende Børnepligtslov skulde Udlændinge, der inden det fyldte 32te Aar tage fast Hjem her i Landet, lade sig indskrive i den danske Vægdsrulle, og, for saa vidt de findes tjenlige til at gøre Militærtjeneste, udføre den. Det blev allerede i Fjor fremhævet af Udvalget, at man havde fundet, at der var mange, der havde tilføjet denne Bestemmelse, og en nærmere Underfølgelse, som nu i denne Anledning foreligger her, godtgør tilstrækkelig, at Udvalgets Mening var rigtig. Det viser sig nemlig, at af samtlige Ansøgere, er der ikke færre end 114, som ere i det Tilfælde, at de efter Udvalgets Mening burde have meldt sig til den danske Vægdsrulle. Udvalget mener nemlig, at naar en Udlænding efter i en Række af